

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił P. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Decyzja została wydana w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony P. K. wniósł o jej zmianę przez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu podał, iż przez rok pobierał rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Przez ten okres stan zdrowia nie uległ poprawie wręcz się pogorszył. Wskazał, iż operacja prawego barku w 2015 roku nie przyniosła poprawy stanu zdrowia oraz iż korzysta z rehabilitacji, oczekując na kolejny zabieg.

W ocenie ubezpieczonego nadal pozostaje niezdolny do pracy w wyuczonym zawodzie, a renta którą otrzymuje nie wystarcza na utrzymanie i dlatego podjął pracę w ochronie.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony P. K. urodził się (...). Ubezpieczony ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest ślusarzem spawaczem. Wykonywał pracę zbrojarza – spawacza, magazyniera, pracownika ochrony.

(świadczenie o pracy – k.7 akt ZUS, zaświadczenie o wynagrodzeniu – k.8 akt ZUS)

W dniu 8 lipca 2014 roku ubezpieczony uległ wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznał urazu w postaci naderwania ścięgna prawego barku.

(protokół okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy – k.25-29 akt ZUS, I plik)

Decyzją z dnia 27 stycznia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 8 lipca 2014 roku. Renta została przyznana od dnia 9 stycznia 2016 roku do dnia 31 stycznia 2017 roku.

(decyzja – k.14 akt ZUS)

W dniu 20 grudnia 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponownie ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k.22 akt ZUS)

Orzeczeniem z dnia 20 stycznia 2017 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Po rozpoznaniu sprzeciwu ubezpieczonego komisja lekarska ZUS również nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

(orzeczenia – k.23, k.24 akt ZUS)

Ubezpieczony dwukrotnie przebył leczenie artroskopowe barku prawego (w 2014 i 2017 roku) po przebytych uszkodzeniach przyczepu bliższego ścięgna mięśnia dwugłowego ramienia oraz obróbki stawowego łopatki prawej. Użytkową ruchomość barku jest dobra.

Obecnie u ubezpieczonego rozpoznano przewlekłe obustronne zapalenie okołobarkowe, przewlekłe zapalenie nadkłykcia boczno kości ramiennej prawej. Przewlekłe obustronne zapalenie okołobarkowe z powodu tendinopatii i uszkodzenie obrąbka stawowego oraz przewlekłe zapalenie nadkłykcia boczno kości ramiennej prawej, które nie upośledza istotnie funkcji barków i łokcia prawego.

Nadto u ubezpieczonego stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z dyskopatią C5-6, C6-7 z okresowym zespołem bólowym. Zmiany te nie powodują ograniczenia ruchomości kręgosłupa.

(opinia biegłego ortopedy – k.20-23)

U ubezpieczonego nie stwierdzono ostrych objawów korzeniowych, rozciągowych, ubytkowych, oczopląsu, zaburzeń statyki ciała, zaburzeń w układzie równowagi. Ubezpieczony ma dość dobrą sprawność fizyczną w zakresie stawów kręgosłupa czy dużych stawów kończyn, z bardzo dobrą siłą chwytną rąk, poza nieznacznym ograniczeniem ruchomości prawego stawu barkowego. Ubezpieczony na przeciwwskazania do pracy wymagającej pracy rąk powyżej poziomu barków.

U ubezpieczonego nastąpiła poprawa ruchomości i zakresu ruchu w stawie barkowym prawym.

(opinia biegłego neurologa – k.31-35)

Ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy zgodnie z poziomem kwalifikacji zawodowych. Istnienie przeciwwskazań do pracy wymagającej pracy rąk powyżej poziomu barków nie czyni ubezpieczonego niezdolnym do pracy. W okresie zaostrzeń dolegliwości ubezpieczony może wymagać leczenia oraz okresowej rehabilitacji.

(opinia biegłego neurologa – k.31-35, opinia biegłego ortopedy – k.20-23)

Decyzją z dnia 8 listopada 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego w związku z ogólnym stanem zdrowia.

(okoliczność bezsporna)

Powyzszy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których strony nie kwestionowały.

Celem ustalenia czy ubezpieczony jest częściowo bądź całkowicie niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych neurologa i ortopedy.

Sąd w pełni uznał wartość dowodową opinii złożonych w sprawie oraz podzielił wnioski wypływające z ich treści. Opinie te są kompletne, zostały sporządzone w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej oraz o badanie ubezpieczonego.

Biegli dokonali diagnozy schorzeń ubezpieczonego, ocenili ich wpływ na sprawność organizmu i zdolność do wykonywania pracy, odnosząc swoją ocenę do kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego oraz do wypadku przy pracy. Dodatkowo należy wskazać iż biegła z zakresu ortopedii jest również specjalistą z zakresu rehabilitacji, a biegły neurolog posiada specjalizację z zakresu medycyny pracy, co dodatkowo wzmacnia tezy postawione przez biegłych, dokonujących oceny stanu zdrowia ubezpieczonego pod kątem jego niezdolności do pracy i jej związku z wypadkiem przy pracy.

Ubezpieczony nie zgodził się z opiniami biegłych, wskazując iż nadal jest niezdolny do pracy, nie zgłaszał jednak wniosków dowodowych.

Twierdzenia ubezpieczonego o dalszym leczeniu i wynikającej z niego niezdolności do pracy (potwierdzonej przyznaniem prawa do świadczenia rehabilitacyjnego) nie mogą podważyć opinii biegłych ortopedy i neurologa.

Przede wszystkim należy wskazać, iż obecnie niezdolność do pracy wynika z zabiegu jakiemu ubezpieczony poddał się w 2017 roku (po wydaniu zaskarżonej decyzji) i nie ma związku z wypadkiem przy pracy z dnia 8 lipca 2014 roku, bowiem świadczenie rehabilitacyjne przyznano z ogólnego stanu zdrowia.

Należy również wskazać, iż dowód z opinii biegłego ma szczególny charakter, bowiem korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Do dowodów tych nie mogą, więc mieć zastosowania wszystkie zasady o prowadzeniu dowodów, a w szczególności art.217§1 k.p.c. W konsekwencji nie można przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych lub z opinii instytutu, jedynie wtedy, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas, gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zakres rozpoznania i orzeczenia w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest przedmiotem zaskarżonej decyzji organu rentowego. Odwoławczy charakter postępowania przejawia się przede wszystkim w tym, że jego przedmiotem jest ocena zgodności z prawem – w aspekcie materialnym i formalnym decyzji wydanej przez organ rentowy na wniosek lub z urzędu. Jest to postępowanie kontrolne, co oznacza, że badanie legalności decyzji i orzekanie o niej jest możliwe przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydania decyzji. Późniejsza zmiana stanu faktycznego nie może stanowić podstawy do uznania decyzji za wadliwą i w konsekwencji tego jej zmiany.

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Ponieważ zakres żądania strony w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest limitowany treścią decyzji wydanej przez organ rentowy, w niniejszym postępowaniu nie jest dopuszczalne rozpoznanie żądań, które wykraczają poza zakres zaskarżonej decyzji.

Poza sporem pozostaje okoliczność, iż ubezpieczony miał przyznane decyzją z dnia 27 stycznia 2016 roku prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, do 31 stycznia 2017 roku.

W dniu 20 grudnia 2016 roku ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z treścią art.6 ust.6 ustawy z dnia 30 października 2002 roku ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz.1242 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje m.in. renta z tytułu niezdolności do pracy, dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. W myśl art.17 ust.1 i 2 cytowanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (...) do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zgodnie z treścią art.57 punkt 1 ww. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełni łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność powstała w okresach wymienionych w cytowanym przepisie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Brak choćby jednego z warunków wymienionych w art.57 ww. ustawy powoduje brak prawa do świadczenia.

Osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania tej zdolności po przekwalifikowaniu (art.12 ust.1-3 ww. ustawy).

W definicji niezdolności do pracy ustawodawca dał wyraz powiązaniu prawa do renty z rzeczywistą znaczną utratą zdolności do pracy zarobkowej jako takiej, a częściową niezdolność do pracy powiązał z niezdolnością do pracy w ramach posiadanych kwalifikacji, przy uwzględnieniu możliwości i sprawności niezbędnych do dalszego zaangażowania w procesie pracy, zaakcentował istnienie potencjalnej przydatności do pracy. Chodzi zatem o zdolność do pracy zarobkowej nie tylko jako zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy, ale zdolność do podjęcia pracy w ogóle, choć z uwzględnieniem rodzaju i charakteru dotychczas wykonywanej pracy, poziomu wykształcenia, wieku, predyspozycji psychofizycznych.

Zdolność do pracy ma dwa elementy: biologiczny (ogólna sprawność psychofizyczna) i gospodarczy (przydatność na rynku pracy). Istotne dla rozstrzygnięcia sprawy było zatem ustalenie, czy ubezpieczony jest zdolny do wykonywania pracy w dotychczasowy pełnym zakresie, czy jego kwalifikacje pozwalają na wykonywanie innej pracy, czy dla utrzymania aktywności zawodowej konieczne jest przekwalifikowanie.

Brak możliwości wykonywania dotychczasowej pracy nie jest wystarczający do stwierdzenia częściowej niezdolności do pracy, gdy jest możliwe podjęcie innej pracy (zgodnej z kwalifikacjami lub gdy rokowanie co do przekwalifikowania jest pozytywnie).

Częściowa utrata zdolności do pracy zarobkowej nie jest równoznaczna z niemożliwością wykonywania dotychczasowego zatrudnienia, lecz oznacza brak możliwości wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dopiero zmiana zawodu w ramach posiadanych kwalifikacji i brak rokowania odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu stanowią podstawę do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 1998 roku, II UKN 326/98). Ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy, gdy zachował zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (np. wymagającej niższych albo niewymagającej żadnych kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do wykonywania pracy, do której posiada kwalifikacje (wyrok Sąd Najwyższego z dnia 15 września 2006 roku, I UK 103/06).

Ubezpieczony domagał się przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego – opinii biegłych neurologa i ortopedy nie wynika, by ubezpieczony był niezdolny do pracy.

Istniejące u ubezpieczonego w dacie wydania decyzji schorzenia w postaci stanu po przebytych leczeniu artroskopowym barku prawego po przebytych uszkodzeniu przyczepu bliższego ścięgna mięśnia dwugłowego ramienia oraz obróbka stawowego łopatki prawej, przewlekłego obustronnego zapalenia okołobarkowego, przewlekłego zapalenia nadkłykcia bocznego kości ramiennej prawej, zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego z dyskopatią C5-6, C6-7 z okresowym zespołem bólowym nie czynią ubezpieczonego niezdolnym do pracy zgodnie z poziomem kwalifikacji. Zmiany nie powodują ograniczenia ruchomości kręgosłupa, nie upośledzają istotnie funkcji barków i łokcia prawego.

Obecnie istniejąca u ubezpieczonego niezdolność do pracy nie jest spowodowana skutkami wypadku przy pracy, bowiem świadczenie rehabilitacyjne nie zostało przyznane w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną wypadkiem przy pracy.

Reasumując ocena wszystkich zgłaszanych przez ubezpieczonego i opisanych w dokumentacji medycznej dolegliwości prowadzi do wniosku, że ubezpieczony by w dacie złożenia wniosku i w dacie wydania decyzji zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Ubezpieczony może wykonywać pracę, poza pracą wymagającą pracy rąk powyżej wysokości barku. To ograniczenie, jak wynika z opinii biegłego z zakresu neurologii, nie jest wystarczające do uznania, iż ubezpieczony jest co najmniej częściowo niezdolny do pracy. W przypadku ewentualnego pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczony może korzystać ze zwolnień lekarskich.

Wobec ustalenia, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.

8 grudnia 2017 roku